

62. Àti pé dájúdájú òun (èşù) ti şì òpòlòpò nínú un yín lònà. Èyin kò le lo làákàyè ni?

63. Èyí nì (ináa) Jahannamu tí wòn ti şe ilèrìi rẹ fún yín.

64. È wò inú un rẹ lónlì nítorí pé èyin ti şe àìgba (Allaahu) gbó.

65. Ní ojú òní, A ó fì èdídí dí ẹnu un wòn, àwọn ọwọ́ wòn ni yóò máa bá Wa sọrọ, àwọn ẹsẹ wòn yóò sì máa jẹrì nípa nńkan tí wòn şe nìşẹ.

66. Tí ó bá şe pé A fẹ ni, Àwá ì bá tí pa àwọn ojúu wòn rẹ, wòn ì bá sì yára wá sí ojú ònà náà, şùgbọ́n báwo ni wòn şe le ríran?

67. Àti pé tí ó bá şe pé A fẹ ni, Àwá ì bá yí wòn padà sí èdá mǐràn nínú un ibùgbée wòn, wòn kò sì ní ní agbára láti lọ síwájú tàbí padà sẹyin.

68. Ẹni kẹni tí A bá sì fún ní ẹmí gígùn lò, A ó da ịşẹdáa rẹ padà (sí ipò àlágbára). Şé wòn kò ní lo làákàyè ni?

69. Àwa kò sì kọ ọ lórìn (kíkọ), bèẹ̀ sì ni kò tò sí i (Ànnàbì Muhammadu kí ó jẹ akọrìn). Kò sí nńkan tí ó jẹ bíkòşẹ irántí àti Al-Kur'aanu tí ó hàn gbangba.

70. Kí ó le máa fì (Al-Kur'aanu) kilò fún ẹni tí ó jẹ aláàyè, àti kí ọrọ náà lè şe lóri àwọn olùşàìgba (Allaahu) gbó.

71. Wòn kò rí i pé Àwa ni A şe èdá àwọn ẹran ọsìn fún wòn lára àwọn nńkan tí ọwọ́ Wá şe èdáa rẹ, léyìn náà wòn sì kápáa wòn.

72. A sì tẹ wòn lóri ba fún wòn, tí ó fì jẹ pé wòn ñ gùn nínú un wòn, wòn sì ñ jẹ nínú un wòn.

73. Wòn sì tún ñ rí àwọn ànfààní (mǐràn) láraa wòn àti àwọn nńkan mímu pẹlú. Şe wòn ó ní dúpẹ ni?

74. Wòn sì fì àwọn nńkan mǐràn şe olùjòsìnfún yàtò sí Allaahu kí wòn lè şe àràşẹ fún wòn.

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا

تَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

﴿١٣﴾ أَصَلَوْهَا أَلْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٤﴾

أَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ

أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ

لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى

يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ

مَكَانَتِهِمْ فَمَا أَسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا

يَرْجِعُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ ۖ

أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي

لَهُ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُبِينٌ ﴿١٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ

كَانَ حَيًّا وَبَحَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا

أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَلَائِكَةٌ ﴿٢١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا

رُكُوعُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾ وَهُمْ فِيهَا مَنَّعٌ

وَمَشَارِبٌ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ

دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٢٤﴾